

f fehéren feketén

2024

október

Bevezető

□ KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Kedves Testvérek, kedves Olvasóink!

A Fehéren-Feketén őszi száma tartalmában különösen gazdag. Sok mérföldkőnek számító, szép esemény zajlott az elmúlt hónapokban. Évfordulók, ünnepek, és immár hagyományosnak tekinthető, fontos programok tanúskodnak a domonkos rend működéséről.

A soproni Júdás Tádé domonkos templom elmúlt 350 éve, Mészáros Domonkos atya aranymiséje valódi ünnepek voltak, melyek mind hálára indítanak. Mint ahogy a lehetőség is, hogy ismét megtarthattuk erőt és élményadó lelkigyakorlatunkat Máriapócon.

„Hívítás, küldetés” címmel megszervezhettük a IV. Vasvári Domonkos Nyári Egyetemet, mely Szent Domonkos emléknapján, augusztus 8-án szép liturgiával vette kezdetét. A hivatásgondozás terén is örömhírekről számolhatunk be.

Fontos esemény volt az atyák magyarországi gyűlése, „házi káptalanja”, a tartományfőnök Péter Kreuz-wald atya részvételével, melyre a világi közösség képviselői is meghívást kaptak. A Nagy Szent Albert domonkos provinciával történt megegyezés alapján két német domonkos paptestvérrel készült interjú is közlünk.

Az imádságról szóló sorozatunkat folytatjuk és beszámolunk a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén Pécsen rendezett, valóban csapatépítő országos találkozónkról. Hidvégi Péter folytatja az imádságról szóló elmélkedését és Takács Edit közös történetünk egy újabb szakaszát osztotta meg velünk.

Az elmúlt időben két testvérünk költözött az örök hazába, rájuk is emlékezünk.

Fogadjátok szeretettel a Fehéren-Feketén új számát. Köszönjük minden szerzőnk közreműködését. A következő lapszámot az adventi időben tervezzük megjelentetni.

domonkosok Sopronban

350

1674 * 2024

Soproni rendházunk

2024. május 24-én

ünnepli a rend letelepedésének 350. évfordulóját
ünnepi előadással és szentmisével, melyre
szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

Program:

17:30 Dr. Zágorhidi Czigány Balázs előadása:

A Szent Domonkos-rend újjászületése
a 17. századi Magyarországon és
a soproni kolostor alapítása

18:15 májusi litánia

18:30 ünnepi szentmise

Főcelebráns és prédikátor

Horváth Imre városplébános atya

A domonkosok soproni letelepedésük 350. évfordulóját ünnepelték május 24-én ünnepélyes előadás és hálaadó szentmise keretében. Az ünnepségen részt vett a domonkos testvérek, helyi hívek és városi papság mellett Kőrösiné dr. Merkl Hilda a magyar világi domonkosok közösségének vezetője, Kostecki Andrzej OP vikárius valamint Juhász Adrienn és Filep Márk önkormányzati képviselők.

Az ünneplés a történelem felidézésével kezdődött, az előadó dr. Zágorhidi Czigány Balázs szavai szerint ugyanis a múlt mindig erőt adhat a jövő építéséhez. Előadásában többek között kifejtette, hogy a magyar provincia Szent Domonkos személyes célját valósította meg, hiszen maga a rendalapító is a rendalapítás ügyeinek befejezése után a kunok között akart téríteni Magyarországon. A rend több boldog tagjai között a vasvári domonkos gyűjtemény vezetője kiemelte Árpád-házi Szent Margit személyét, akinek szenttéavatási folyamata női szentként elsőként indult el a domonkosrendben.

A soproni rendház alapítását – Szombathely mellett – Batthányi Erzsébet grófnő indította el rekatolizálása után 1674 május 24-én Szent Domonkos ereklyéinek átvitele ünnepén.

Az alapítás célja a grófnő elgondolása szerint a helyi lelkipásztori munka mellett a magyar-nyelvű domonkos hivatások támogatása. A kolostor mai jellegének kiépítése az 1750-es évekig tartott.

A történelmi előadás követően ünnepi szentmise keretében adtak hálát a domonkos testvérek és hívek a városi papság részvételével. A szentmise főcelebránsa és prédikátora Horváth Imre esperes, városplébános volt. A rend hullámzó történetében Isten megújító kegyelmére terelte figyelmünket.

Szent Domokos lelakiségéből kiemelte a Szentírás tanulmányozását, a szegények szolgálatát és az imádságot. A rendalapítót időtlen szentnek nevezte, mert lelakisége képes megszólítani minden idők emberét. Felvállalni és ma is közel vinni Isten ígését az emberekhez akár alkalmas akár alkalmatlan – tűzte ki célul beszédében a prédikátor.

Istennek legyen hála a 350 év minden kegyelméért, kérjük továbbra is áldását a domonkos rend soproni közösségének életére és szolgálatára!

HIVATÁS • KÜLDETÉS

domonkos nyári egyetem

2024. augusztus 8-11.
Vasvár

Előadások: Frenyó Zoltán filozófus,

Bejczy Tibor és Szabó Bertalan domonkos szerzetesek

Beszélgetések: Paksa Balázs filmkritikus, Rétfalvi Balázs és

Martí Tibor egyháztörténészek, Kőrösiné Merkl Hilda irodalomtörténész

Kirándulás az oszkói szőlőhegyre Kovács Istvánnal,

a Vasvár Népfőiskola vezetőjével

Ünnepi szentmise Kostecki András tartományfőnök atyával

Információ: domonkosok.hu

Jelentkezés info@dominicana.hu

Ingyenes részvétel, szállás és étkezés!

Szeretettel várjuk a fiatalokat!

Augusztus 8-11. között került megrendezésre a IV. Domonkos Nyári Egyetem Vasváron, Szent Domonkos Rendjének legrégebbi, ma is álló, szépen felújított házában. Az egykori domonkos kolostor jelenleg zárandokszállásként, Domonkos Rendtörténeti Gyűjteménynek és Levéltárnak az épületeként és Vasvári Múzeum helytörténeti kiállításának épületeként működik. A korábbi évekhez hasonló módon az ország több részéről érkező fiatalok (Budapest, Érd, Sopron, Szombathely) szellemi és hitbéli táplálékra egyaránt számíthattak. A tematika központi eleme a hivatás és a küldetés volt.

Az első nap Vasvárra érkezett fiatalok elhelyezkedése és megismerkedése után ebéd, majd egy előadás következett, amely a Találkozás Aquinói Szent Tamással címet viselte. Ebben Bejczy Tibor domonkos atya az Angyali Doktor gondolkodásmódjának alapjairól beszélt, továbbá a tanulás és megismerés, valamint a mester-tanítvány viszony szerepéről a tudásszerzés folyamatában. Ezt követően, csak úgy, mint minden előadás után lehetőség volt kérdésekkel, majd kötetlenebb beszélgetéssel is elmerülni a témában. A napot ezután zsolozsma és ünnepélyes szentmise zárta Szent Domonkos ünnepe alkalmából a 13. század óta itt álló egykori rendi templomban, a helyi hívek jelenlétével.

Augusztus 9.-én pénteken, a reggeli zsolozsma és szentmise után a Martí Tibor és Rétfalvi Balázs beszélgettek a történeti és egyháztörténeti hivatásról. A beszélgetést Zágorhidi Czigány Balázs Gyűjteményigazgató vezette. A beszélgetés alatt többször felmerült, részben személyes életútjukból adódóan, a helytörténet fontossága, mint a közösséghez tartozás alapja és formáló ereje.

Délután Frenyó Zoltán filozófussal, történésszel, az MTA Filozófiai Intézetének korábbi munkatársával került sor egy beszélgetésre a filozófia, mint hivatás, továbbá a béke témakörében. Az alaphangot az ars poetica-nak tekinthető vallomás jelentette, mely szerint: *„A filozófus kiemelkedő küldetése a helyes morálfilozófia, valamint a helyes politikai filozófia kidolgozása. Az igazi filozófus az igazság kutatója, s az értelmi bölcsesség és az Isten adta bölcsesség szolgálója. ...Innen pedig beláthatjuk a keresztényfilozófia páratlan jelentőségét.”*

A napközben tartott programok között a pihenés mellett lehetőség nyílt az igazgató (lelkesítő) kalauzolásával a Múzeum és Domonkos Rendtörténeti Gyűjtemény megtekintésére. A kolostorban zajló legújabb feltárási munkálatokba is bepillantást nyerhettek a résztvevők. Késő este meglepetésként a helyi plébániát ellátó, a Fülöp szigetekről érkezett, verbita szerzetes, Elmer Hernandez atya lelkes tanúságtételével a saját hivatásáról és történetéről hallhattak beszámolót a jelenlévők.

Másnap a reggeli zsolozsmát és szentmisét követően a soproni domonkos rendház előjárójának, Szabó Bertalan OP atyának az előadására került sor „A keresztény ember szabadsága” címmel. Az ember és Isten szabadságának, a törvény és erények kapcsolatának, továbbá a szabad akarat és a minőségi szabadság kérdésének témakörei kerültek bemutatásra, a Szentírás és az egyház hagyományának tükrében, természetesen Aquinói Szent Tamás tanítása alapján.

A délután folyamán Paksa Balázs filmkritikus tartott, zenei hanganyaggal megtámogatott beszédet, az egyházi zenéről, bemutatta annak történetét, világi zenével és aktuális kultúrával való kapcsolatát és látható jelenkori válságának okait is boncolgatta. Ezt követően a Szentkúti kápolnánál rózsafüzérrel zárultak a napi programok. Késő este pedig a kolostor kertjének csendjében közösen reflektáltak a fiatalok és a szervezők a nyári egyetem során szerzett élményeikre és vallottak útkeresésükről, saját hivatásukról, küldetésükről. A hivatalos programok mellett a hallottak kapcsán felmerülő kérdésekről folytatott egyéni beszélgetések az előadók és a résztvevők között, az udvaron és az épület helyiségeiben fontos mozzanatok voltak. De a visszatérő elemek, mint kolostor folyosóján zajló intenzív pingpong meccsek, közösségépítő erőnek bizonyultak.

A vasvári Nagyboldogasszony-napi búcsúi szentmise indította a rendezvény utolsó napját, majd az összepakoló hallgatóság az oszkói szőlőhegyre tett kirándulást, ahol a Vasvári Népfőiskola és az Oszkói Hegypásztor Kör működésével ismerkedhettek meg. A Népfőiskola tevékenységéről Kovács István a Népfőiskola Alapítvány kuratóriumának elnöke és Zágorhidi Czigány Balázs, a Kör egyik alapító tagja adtak élményszerű tájékoztatást. Egy jó hangulatú, a domonkos recept alapján készített mézbor és más helyi fehér és vörösborok kóstolásával egybekötött, helyben sült langalló-ebéd koronázta meg és zárta le a IV. Domonkos Nyári Egyetemet.

□ EKLER LEVENTE - JELÖLT

Domonkos atya aranymisés

Közösségünk tagja, Mészáros Domonkos atya június 23-án, vasárnap pappá szentelésének 50. évfordulóját ünne-pelték. Az aranymisére rengetegen érkeztek, többek között Kárpátaljáról és Írországból is.

„1974 júniusban szenteltek pappá. Most újra átéltem azt az első érintést, mint amikor kisgyermek koromban bementem a templomba és olyan volt, mintha a mennyországot látnám. Számomra ez a néhány másodperc rendkívüli volt.” – mondta Domonkos atya. Hozzátette, hogy a mostani szentmise alkalmából a hívek mosolyában és imádságában ugyanazt a jóságot látta ragyogni, mint amit annak idején megélt a Jóistennel való találkozásakor.

A hivatását azért választotta, mert a Jóisten ezt üzen-te neki. „Ő az, akinek a szeretete, a szelleme és igazsága utolérhetet-lenül nagy és rendkívül egyszerű, így minden ember szívéhez odatalál.”

Káptalan 2024: Megerősítettük a testvéri kapcsolatunkat

□ DOMONKOSOK.HU

Nálunk már hagyomány, hogy augusztus végén az összes Magyarországon szolgáló domonkos testvér összegyűlik. Idén 26-28 között találkoztunk egymással a budatétényi verbiták Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házában.

A hangsúlyt ilyenkor inkább a „lenni”-re, mint a „tenni”-re helyezzük, hogy megerősítsük a közösség egységet létrehozó szálait, és egyre kézzelfoghatóbban megtapasztaljuk: testvérek vagyunk.

Közös szentmisék, imák, étkezések, beszélgetések töltötték ki az együtt töltött időt, bár Kőrösiné dr. Merkl Hilda világi domonkos és dr. Zágorhidi Czigány Balázs, a vasvári Domonkos Rendtörténeti Gyűjtemény vezetőjének segítségével a jövőről is közösen álmotduk álmainkat.

A találkozó egész ideje alatt velünk volt Peter Ludger Kreutzwald OP a Németországi és Ausztriai Szent Albert Domonkos Provincia provinciálisa is.

„Gyertek és lássátok!”

(Jn 1,46)

□ EGYÜTTMŰKÖDÉSBEN A RUNDBRIEF CÍMŰ NÉMET NYELVŰ TARTOMÁNYI ÚJSÁGGAL

A domonkosok hivatásnapokra várják a szerzetesi élet iránt érdeklődőket a bécsi kolostorba. Aki fontolgatja a domonkos közösségben való szerzetesi életet, hamarosan részt vehet a „Hivatásnapokon”: A németországi, ausztriai és magyarországi Szent Albert Domonkos Tartomány 2024. október 3-5. között lehetőséget kínál az érdeklődőknek, hogy a bécsi domonkos kolostorban éljenek.

A bibliai idézet „Gyertek és lássátok!”. (Jn 1,46) szerint a három nap arról szól, hogy az érdeklődők a gyakorlatban is megismerjék a prédikátorok rendjét és annak lelkiségét.

A résztvevők impulzusok, beszélgetések és csendes idők segítségével megvizsgálhatják, hogy a domonkos rendi élet megfelel-e nekik. A „Hivatásnapok 2024” a rend iránt érdeklődőknek szól Németországban, Ausztriában és Magyarországon, és a bécsi S. Maria Rotunda domonkos kolostorban kerül megrendezésre. Az alábbi interjúban P. Simon Hacker OP és P. Justinus Grebowicz OP, a Domonkos Tartományban a vallásos élet iránt érdeklődők kapcsolattartói elmagyarázzák, miért nem lehet megkerülni a „kipróbálást”, ha a személyes hivatás tisztázásáról van szó és vallanak saját élményeikről is.

Hivatás – hogyan jellemeznéd a fogalmat a tapasztalataid alapján?

P. Justinus: Egy bizonyos ponton rádöbbsz , hogy Isten egyre nagyobb szerepet játszik az életedben, és egyre tisztábban hallod az Ő Isten hívását. Ekkor egy kis párbeszédbe kell bocsátkoznod. Velem ez 21 éves koromban történt, és elgondolkodtam azon, hogy Isten most hív engem. Mindig többé-kevésbé tudatosan éltem a keresztény hitet, de onnantól kezdve figyeltem arra, hogy mit mond Isten, és hová akar vezetni.

Attól a pillanattól kezdve elgondolkodtam azon, hogy a vallásos élet lehetőség-e számomra. Egyrészt bátorító volt, mert rájöttem, hogy valami kezd konkretizálódni. Éreztem egy belső vágyakozást, amely egyre erősebb és erősebb lett, és – a vallásos élet igen vagy nem kérdése által – egyre kézzel foghatóbbá vált.

De a hivatás fogalma sok akadályt is magában rejt.

P. Justinus: Eleinte nem voltam biztos abban, hogy a családom hogyan fog reagálni a terveimre. Így amikor azt mondtam, hogy szerzetes akarok lenni, és be akarok lépni egy kolostorba, nem éppen megértéssel találkoztam. Számomra személy szerint a távolság is megnyílt. Tudtam, hogy – ha Isten valóban a rendbe hív – messze leszek az otthonomtól és a családomtól, a szokásaimtól és a környezetemtől. Tehát amikor az ember elindul ezen az úton, azt is meg kell fontolnia, hogy mindezt maga mögött hagyja. Hogy őszinte legyek, hálás vagyok, hogy újra és újra kihívást kaptam, hogy rájöjjek, miért kell és miért akarok erre az útra lépni. Ez azért fontos, mert a hivatás valami nagyon személyes dolog. Isten hív engem az űrre, és semmi sem jön közbe.

Önnel is így történt ez, P. Simon?

P. Simon: Velem másképp történt. Katolikus diaszpóra családból származom, ahol a hit mindig is fontos volt. A kérdést, hogy pap akarok-e lenni, egészen 14 éves koromig visszavezethetem; már egész fiatal koromban téma volt. Aztán teológiát tanultam anélkül, hogy szemináriumba vagy szerzetes rendbe léptem volna.. Csak utána akartam dönteni.

Tanulmányaim során megismerkedtem a domonkos renddel, és az egyik rendtársam feltette nekem a sorsdöntő kérdést, amikor elmondtam neki, hogy fontolgatom, hogy egyszer pap leszek: „Miért nem gondolkodsz el azon, hogy egy közösség jelenthet-e valamit számodra?” Azután két hétig gondolkodtam rajta, és akkor világossá vált: ha egyáltalán pap leszek, akkor csakis közösségben.

Néhány évvel (és néhány kitérővel) később már biztos voltam benne, hogy sem egy kapcsolat, sem egy család nem adhatja meg azt, amit keresek, és amire elhivatottságot érzek. És mivel nem akartam egyedül élni, mint egy tipikus egyházmegyes pap, ideiglenes döntést kellett hoznom: Megpróbálkozom a domonkos renddel.

Tehát csak akkor jöttél rá, hogy a vallásos élet a megfelelő életterv számodra, amikor beléptél a kolostorba?

P. Simon: Azt hiszem, megpróbálhatsz elméleti válaszokat adni. De egy bizonyos ponton ki kell próbálni. Ez azzal kezdődik, hogy meglátogatsz egy kolostort, vagy részt veszel az nyílt napokon. Még az is csak kísérlet, ha másfél év posztulátusi és noviciátusi képzés után egyszerű fogadalmat teszel. Az ember ígéretet tesz arra, hogy egy ideig ott marad – minden bizonnyal a végleges, életre szóló elköteleződés horizontjával. De hosszú idő telik el, mire ez a döntés megszületik. Végző soron nem lehet megkerülni a kipróbálást. Egy szerzetes rendbe való belépés nem maradhat elméleti megfontolás, hanem testet ölt.

A hivatásnapok ezért ideális lehetőséget kínálnak azoknak a fiataloknak, akik szeretnék kideríteni, hogy a domonkos szerzetesi élet megfelelő-e számukra.

P. Simon: Igen. Azzal mutatjuk meg, hogy kik vagyunk, hogy az érdeklődők velünk élhetnek a kolostorban. Elmondjuk nekik, hogy miről szól a domonkos lelkiség, és hogyan élünk: A domonkosok mozgékonyak, néhány évente áthelyeznek, nagyon nagy nevelési hagyományuk van, és egy zsinati, demokratikus alapkonztitúció, amely nagy felelősséget ró az egyénre. Ragaszkodunk a szerzetesi élethez, ugyanakkor kifelé is tekintünk.

P. Justinus: Egyszerűen csak lehetőséget szeretnénk nyújtani arra, hogy a szerzeteseket a valóságban is megismerhessék, hogy az érdeklődők a helyszínen saját benyomásokat szerezzenek, véleményt alkothassanak.

Milyen program várja a résztvevőket a hivatásnapokon?

P. Justinus: Egy potpourri. A közös szál a velünk folytatott beszélgetések, de az egymással és a testvérekkel folytatott párbeszéd is. Természetesen vannak csendre és imádságra szánt idők is, hogy magunkra és Isten szavára figyeljünk. Szeretnénk hivatásszintű élményt nyújtani: Ez most az az út, amit Isten szán nekem? És természetesen lesznek impulzusok és beszélgetések arról, hogy mit jelent „elhivatottnak” lenni, vagy mit jelent vallásos életet élni, konkrétan: domonkos vallásos életet élni.

A Hivatásnapok kimenetele azonban végső soron nyitott.

P. Simon: Természetesen. Az egész dolog nem egy toborzási esemény. Meg akarjuk mutatni a rend iránt érdeklődőknek, hogy ez egy lehetőség. Segíteni akarjuk őket abban, hogy előrehaladjanak az élettervükkel kapcsolatos személyes kérdésekben. Azonban senki sem vállal kötelezettséget.

És aki ráébred, hogy a vallásos élet valójában egy lehetséges életterv számára?

P. Justinus: Szívesen mutatunk nekik néhány perspektívát. De ha az érdeklődőnek és nekünk is megfelel, akkor a következő lépés lehet a posztulátus, amely 2025 márciusában kezdődik.

P. Simon: Az első kolostorlátogatásom 2012 őszén volt Bécsben. A rendbe azonban csak 2018-ban léptem be, és közben sok minden történt. Idő kell hozzá, időt lehet kaapni és adni is kell. Mindent a szabadságban. A hivatásnapok csak egy kis lépés – remélhetőleg egyesek számára – a rend felé.

P. Simon Hacker OP 1989. október 28-án született a brandenburgi Schwedt/Oderben. A domonkos rendbe 2018-ban lépett be. 2023. május 20-án két rendtársával együtt Christoph Schönborn OP bíboros pappá szentelte. P. Simon a lipcsei domonkos kolostorban él és káplánként dolgozik.

P. Justinus Grebowicz OP 1994. május 4-én született a németországi Warsteinben. A domonkos rendbe 2016-ban lépett be. Matthias Heinrich berlini segédpüspök 2024. április 6-án szentelte pappá. P. Justinus a berlini domonkos kolostorban él és a német fővárosban végzi szolgálatát.

Jeruzsálemi hídépítés

□ FR. OLIVIER CATEL OP,
FORDÍTOTTA: ANTAL OTTÓ PÉTER

Az első dolog, ami a Jeruzsálemben zárandoklók-
nak szemükbe ötlük, egy fal, amit Szulejmán szultán
építtetett a 15. században. A várost ez a bevehetetlennek
tervezett fal zárja körül. A kolostort ahol szolgálok szin-
tén fal veszi körül, ami a behatolóktól zárja el azt, és lehe-
tőséget teremt annak a belső nyugalomnak és békének,
amit leginkább értékelnek a látogatók. A fal rejtekében
lévő parkban tanuló és elmélkedő testvérek látványa
meglepi az érdeklődőket.

Ki lehet mászni a tetőre is, ahonnan látni lehet a „védelmi
vonalat”, vagyis az „elválasztó gátat”. Ez a fal kifejezetten
Izraelt választja el Palesztínától. A fal így egy buborékot
képez. De vannak láthatatlan falak is. Jeruzsálem zsidó lakói
számára a Google térképen fehérre festett területként jelzik
a Palesztínok által lakott telepeket, ami azt jelenti: zsidók
számára tiltott területek. Habár nem tilos az átjárás, a fé-
lelem gátat képez. Még az arab és zsidó negyedekben is
vannak elkülönítések. Jeruzsálem így egymás mellett létező
buborékok halmaza. Az Ecole Biblique (Langrange által ala-
pított domonkos biblikus Iskola – a ford.) buboréka közel van
Mea Shearim (főként zsidók által lakott negyed – a ford.)
buborékaihoz és a vele szemben lévő kisebb szíriai buboré-
kot egy nagy muzulmán buborék veszi körül. Tel Aviv sem
kivétel, amit mi sem bizonyít jobban, mint ahogy az Izraeliek
egymás között hívják: „a buborék”.

Egészen nyilvánvaló, hogy a buboréklét egy mindent átható
jelenség. A buborék, amit egy képzeletbeli, vagy valóságos
fal vesz körül, létrehozza a csoportok számára az elszigetelt
létezését azoktól a csoportoktól, amelyekre fenyegetésként
tekintenek a buborékban élők fejlődése, vagy akár élete
számára. A falak építése – akár kőből, vagy betontól épül –
egy belső falat is képez, ami így egy testi-lelki falat hoz létre.
Ezt az ördögi kört meg kell bontani. A falak azért épülnek,
hogy később ledőljenek, ahogy az a Berlini fallal is történt.

Hogyan érdemes egy fal bontásához kezdeni? Én a „ponti-
fex” megközelítést alkalmaztam, amit nagyon hatékonyan
találtam, amikor cserkészeket kísértem. A „pontifex”
megközelítés nem azt jelenti, hogy a pápának képelem
magam, hanem hogy hídépítővé akarok válni.

Ez a helyes keresztény ma-
gatarlás: egyik oldalra sem
állni, hanem másokkal találkozni
és másokat segíteni a találkozáshoz.

A keresztények a szentföldön a harmadik, semleges félként
szolgálnak az egymással szemben álló közösségek között.
Vállalkozunk a különbségek áthidalására a keresztény
közösségek és a nagyvilág között ugyanúgy, mint a külön-
böző közösségek között. Párbeszéd, szolgálat, alázat,
imádság és a tőlünk és egymástól is nagyon különböző
szomszédaink szolgálata, akiknek megvan a saját történe-
tük. Ez egy kiváló lehetőség számomra, mint prédikátor és
egyben a közös szent prédikatori küldetésünk teljesítése
Jeruzsálemben.

Nagyon fontos meghallgatnunk mások történeteit ítél-
kezés nélkül, pártatlanul, így végül majd egymással is
szabadon beszélgethetünk. Egy angol keresztény barátom
több tucat izraeli és palesztin gyermekkel beszélgetett, nem
csak azért, hogy meghallgassa a történeteiket, hanem
inkább hogy jobban megértse mik lehetnek a tiltott
történeteik: hogyan hallják a palesztin gyerekek a holo-
kausz történetét, vagy egy izraeli gyerek egy palesztin
gyerek szenvedését, akinek a nagyapja elveszítette a teljes
földbirtokát?

Ez a barátom folyamatosan hangsúlyozta a szavak –
falakat bontó – hídépítő erejét, beleértve a szívekben épült
falakét is. A keresztény egy közvetítő az emberi világ és Isten
szava között. Szerencsére nálunk nincsenek nagy beton
falak az országaink között. De vannak láthatatlan falak, a
városrészek között, a közösségeink között és a saját
szívünkben is. Vajon fel vagyok-e készülve arra, hogy mások
történeteit meghallgassam, hogy kinyújtva a kezem hidat
építsek, amikor a szívünk zárva van? Ehhez bátorságra és
bizalomra van szükség, de ez az egyetlen helyes út. Hidat
építeni befektetett időbe kerül és nem kockázat mentes,
viszont a segítségével jelentős eredményt érhetünk el.

**A híd semleges találkozóhellyé válik, amely legyőzi a
környező falak korlátait és lebontja a gyűlölet által emelt
akadályokat. Legyünk mi, domonkosok és keresztények
hídépítők és akkor már nem dolgoztunk hiába!**

Szent Domonkos imádsága

□ HIDVÉGI PÉTER

Szent Domonkos kilencféle imamódjának üzenete a XXI. század emberének: Szent Domonkos imádsága elsősorban annak mélysége, az Istennel való kapcsolata lelki tartalma okán igencsak tanulmányozásra és bizonyos szempontból követésre is érdemes korunk elvilágiasult a misztikus élményektől tartózkodó emberének.

Rendalapító szentünk egész emberként imádkozott, testével és lelkével úgy, hogy teljes egységben tudta kifejezni az éppen aktuális szándékát. Beszélgetése az Istennel, igazán maradandó élmény volt rendtársainak is. Olyan mély nyomot hagyott kortársaiban, hogy imamódjait lejegyezték, feldolgozták, az utókor számára megőrizték és a szenttéavatási perében is jelentős szerepe volt. Életrajzában és más domonkos kiadványokban is megjelent imamódok egy nagy formátumú szent egyháztanító, rendalapító, ima módszertanát mutatja be számunkra. A mai ember istanulhatt tőle.

Azonban az eltelt nyolcszáz esztendő olyan változásokat hozott az ember életében és környezetében, hogy Szent Domonkos imamódjait bizonyos értelmezési kiegészítésekkel, magyarázatokkal szükséges értelmeznünk. Korunk emberének bizonyos külsőségekkel kapcsolatos szokásrendszere újraértelmezést tesz szükségessé. Mozgáskultúránkba, lelki életünkbe át kell emelni Szentünk eredeti szándékait a belső lelki tartalmak mély értelmű kifejtésével megerősítve azt a huszonegyedik századi ember számára is érthető és gyakorolható köznap, de ünnepeken is használható formában.

1) Az első imamód, melyet feljegyezték, az oltár előtti mély meghajlás volt, melyben olykor hosszan időzve elmélkedett. Az első amelyet ebből tanulhatunk a tisztelet és az imádás kifejeződése ilyen módon. A mai embernek általában problémái vannak a tisztelettel és az imádással is. Meg kell tanulnunk, hogy kit kell imádnunk és kit tisztelnünk a világban. Vegyük komolyan, hogy az imádás csak és kizárólag az Istent illeti meg. Természetesen ezen keresztül Jézus Krisztust is, mint a második isteni személyt és azért az áldozatáért, melyet értünk és minden emberért vállalt.

A mai ember nem szívesen hajol meg. Öntudata ezt nem engedi meg. Megalázkodásnak tűnő cselekvés, még tiszteletet érdemlő emberekkel szemben sem tesszük meg, így a Mennyei Atya előtt sem szívesen, Akit senki sem látott, miért kellene meghajolnunk előtte? Pedig ez csak az első lépés lenne amit megteszünk. A Szentháromságos istenséget imádjuk, mert ez Őt megilleti. A módzatok sokrétűek lehetnek a választás szabadsága a mienk. Amint már említettem a mai ember nem szeret meghajolni, hajladozni, még lelki értelemben sem. Az alázat pedig fontos és elkerülhetetlen része hitünknek, hiszen ezt tanultuk Jézus Krisztustól is. A hitéletünkben az isteni megváltóba és az Atyába vetett hitben csak a meghajlás, az imádat a követhető cselekvés. **Legyünk alázatosak lelki értelemben, hogy az isteni imádatban, ha fizikai értelemben nem is hajolunk meg minden esetben, de legalább lélekben fejezzük ki szeretetünket és ragaszkodásunkat. Erre tanítja Szent Domonkos első imamódja a mai embert.**

2) A második imamód, amikor arccal a föld felé teljes hosszában leborult. A bűnbánat kifejeződése ez Szent Domonkosnál. „Istenem irgalmaz nekem szegény bűnösnek.” – mondta társai által is hallható hangon. Az isteni irgalomért való könyörgés vajon mennyire jellemző mai világunkban? A napi feladatok teljesítése, a rohanás közben gondolunk-e az isteni irgalmasságra? A nagy igyekezetünkben elkövetett kisebb nagyobb bűnök elfedik ezt a kérő kifejezést: „irgalmaz Uram”. A bűnt is átértékeljük, sokszor elbagatelizáljuk, jelentéktelen, de elkerülhetetlen tettek állítjuk be. Így természetesen az irgalom kérdése is okafogyottá válhat. Az életünkben pedig mennyi kísértés, gonosz szándék nyer teret a mindennapokban. Mennyivel inkább rázorolunk Isten irgalmára, mint a középkor embere, akinek jóval kevesebb kísértéssel kellett szembenéznie. **Ebben az imamódban a bűnbánatra hívja fel a figyelmünket Szent Domonkos. Álljunk meg olykor néhány percre és szálljunk magunkba. Mit vétettem, mulasztottam, tettem hitem ellen? Vegyünk részt gyakrabban szentgyónáson, éljünk a szentmise adta bűnbánati kollektív lehetőségekkel, s éljünk tudatosabban a jó és a tiszta lelki tartalmakkal, az egyház zsinati szellemében újítsuk meg lelki életünket.**

3) A harmadik imamód az önostorozás. „Ostorod egyenget engem a cél felé” mondta miközben szenvedést okozott önmagának. A mai kultúránktól távol álló cselekedet a fizikai erőszak ilyen megnyilvánulása. Domonkos életében azonban a Jézus szenvedésével való sajátos azonosulás, a bűnös lét értelmezése a „javítás” szándéka, annak igen drasztikus megnyilvánulása volt az önostorozás. Lelki értelemben azonban ennek is van mai mondanivalója, melyet követhetünk és értelmezhetünk. A mai ember az elkövetett hibáiért igen gyakran a másik társában keresi a bajok okát. Ő rontotta el, Őmiatta történt ez vagy az a rossz velem, velünk. Saját magát csak a legritkább esetben hibáztatja. Önmagunkat vádolni mai világunkban „nem divat”. Gyengeségnek tűnhet, ha beismerjük hibáinkat. Nyilvánvalóan nem az önemésztő, önmarcangoló, önvádról van ebben az esetben szó. A bűn, a rossz beismerése azonban az egészséges önkritika része, s a bűnbánat első lépése is egyben. Képtelen a bűnbánatra az az ember, aki mindig a másikban keresi a hibát.

Domonkos ezúttal a lélek önvizsgálatára tanít, hogy mindnyájan lehetünk bűnösök, s ennek beismerése senkit sem kisebbít, inkább felemel, nemesít, lelki tartást, helyes önismeretet táplál bennünk.

4) A negyedik imamód, amikor Domonkos az oltár vagy a feszület elé állt és tekintetét a feszületre irányította, közben többször térdet hajtott. Mennyire figyelünk mi az oltár, a feszület előtt? Amikor templomba megyünk, komolyan vesszük a térdhajtást? Megállunk akár csak egy pillanatra az oltár előtt egy rövid ima vagy fohász erejéig? Domonkosnál ebben is az Isten iránti bizalom megnyilvánulását láthatjuk, amikor tekintetével a bűnbánatra összpontosít az oltár előtt. Az adorációval és annak gyakori ismétlésével sajátos kifejezését adta Jézus Krisztus iránti imádatának.

Mi azt tanuljuk meg Domonkostól, hogy ha templomban oltár vagy feszület előtt haladunk el, álljunk meg egy rövid időre, hajtsunk térdet és mondjunk el egy fohászt vagy rövid imát, melyben Krisztust dicsőítjük. A pillanatnyi megállás amúgy is csak a javunkra szolgálhat, rohanó világunkban.

5) Az ötödik imamódban Domonkos az oltár előtt állva kezét, mintegy nyitott könyvként tartotta és így elmélkedett. Mintha azt akarta volna mondani: Nézd Uram, kitárom előtted kezem, egész életemet neked szentelem, tégy velem, amit jónak látsz! A teljes önátadásnak, Isten felé fordulásnak egy újabb jelét adta ezekkel a mozdulatokkal és a hozzájuk tartozó elmélkedéssel. Mi képesek vagyunk-e ilyen mértékű Istenre hagyatkozásra? Ne gondoljunk nagy tettekre, csupán a mindennapokban meg tudunk-e így nyílni Istennek és az Ő akaratának? Ezzel természetesen nem menthetjük föl magunkat cselekedeteink következményei alól, de a megfontolt és helyes döntéseink felé egészen biztosan egy nagy lépést teszünk. A mai ember, amikor tanácsot, segítséget kér valakitől, akkor gyakran elfelejtkezik, vagy csupán utolsóként mellékesen eszébe jut az isteni, a Szentlélek által nyújtott tanácsok megfontolása, alkalmazása az adott helyzetben. **Szent Domonkos azt kéri tőlünk, hogy mi is nyíljunk meg, fogadjuk be az Isten megszólalását ügyeinkben és legyünk nyitottak azok érzékelésére. Legyen „antennánk” lelki vevőkészülékünk, mellyel azt képesek lehetünk felfogni. Ehhez a tiszta őszinte szív és világos lelkiismeret szükséges.**

6) A hatodik imamód hasonló az előbbihez, de a testtartása mást is kifejez. Az oltár előtt állva, kereszt alakban széttárt karokkal mondta imáit. A kereszt megformálása nyilván nem volt véletlen. A szenvedő keresztre feszített Jézus alakjával való sajátos azonosulás volt ez a forma nála, melynek üzenete van számunkra is. A kereszt a szenvedő embernek is szimbóluma, egyben a Megfeszítettre emlékező történelmi eseményt idéz elő az emberben. Ez minden ember szenvedését átkaroló gesztus, mely része a keresztyén életünknek.

Ebben a mozdulatban Domonkos azt közvetíti felénk, hogy emlékezzünk a szenvedő Jézusra és a mi szenvedéseinket, fájdalunkat is ajánljuk fel az Ő szándékaira, embertársaink, minden szenvedő fájdalmaiért. A kereszt élő jel számunkra, tárjuk ki mi is lelkünket, hogy oda beáramolhasson Jézus Krisztus áldozatának kegyelmi ereje.

7) A hetedik imamódban szintén az oltár előtt állva kezét és egész testét magasan az ég felé emelve imádkozott. Feljegyezték róla, hogy ilyenkor mintha kegyelem áradt volna egész testébe és lelkébe, – mintegy elragadtatással szemlélte a Teremtőnek feléje sugárzó szeretetét és a lelki erőt, amelyet kapott a Szentlélek ajándékai által. Az elragadtatásnak ez a szintje, csak keveseknek adatott meg a történelem során. Domonkos ezzel a móddal azt mutatja be nekünk, hogy legyünk nyitottak az ég felé, fogadjuk be a szüntelenül felénk áradó kegyelmi ajándékokat és ne utasítsuk vissza őket. Ne tegyük eszköztelenné a Szentlelket, amikor felénk fordul. A mai ember természetesen már nem a fellegekben vagy a világűrben keresi Istent. Tudjuk jól, hogy más dimenziók, létformák mentén a mindennapjainkban is jelen lévő természet felletti valóság, a személyes Szentháromságos Egyisten, akit imádunk és fohászaikkal hozzá fordulunk. A felfelé nyitott kar és test azonban kifejezi a korlátos emberi elme szintjén a megnyílásunkat, befogadásunkat, s ekkor a lélek ereje irányító kegyelme nem marad el.

Nyissuk ki és emeljük föl lelkünket az „ég” felé, hogy a szellemi erőterben aktív kapcsolatot tudjunk létesíteni, mely épülésünkre szolgálhat. Ezt üzeni számunkra a hetedik imamóddal Szent Domonkos.

8) A nyolcadik imamód, a magányba vonuló elmélkedő ima. Általában a közösségi hálaadás vagy zsolozsma után sietve elvonult és magányában folytatta elmélkedését. A középkorban az elvonulás a magány nem jelentett olyan negatív jelenséget, mint napjainkban. Az emberek gyakran vágyódtak is egy kis egyedüllétre, mert akkor alkalmuk volt a mélyenszántó gondolatok megfogalmazására, a Teremtővel való párbeszédre is. Domonkos magányossága valójában nem volt egyedüllét. Vele volt az isteni ige, a Szentírás olvasása közben végzett őszinte odaadás és az azt követő magánimádság, melyet mindig a rábízott közösségért folytatott. A mai ember nem szereti a magányt. A „szent csend” pedig nagyban segíti az Istennel való beszélgetésünket, hallhatóvá teszi a lélek rezdüléseit és érthetővé az isteni szándékokat. Az ilyen magány nem a kétségbe esett ember szomorú egyedülléte, hanem a Teremtő felé nyitott és a vele párbeszédben élő ember átmeneti elzárkózása a hangos külvilágtól, mely amúgy nem tenné lehetővé vagy legalábbis nagyon megnehezítené a kapcsolatfelvételt Istennel.

Szent Domonkos azt kéri tőlünk, hogy legyenek olyan perceink az életünkben, amikor félrevonulva, csak a Teremtő Atyára figyelünk és ebben a koncentrációban keressük a vele való kapcsolatot, szemlélődéssel a teremtés csodálatában elmélyülve beszélgetünk az Úrral. Az olvasásból az imádságba, onnan az elmélkedésbe viszonylag könnyen eljuthatunk. Ez pedig már csak egy lépésnyire van a szemlélődéstől, mely legmagasabb szintje Domonkos lelki mélységének, s melyre végső soron mi is eljutni szeretnénk.

9) A kilencedik imamód a vándorlás, utazás közbeni ima, mely a természet szemlélésén keresztül jut el a szemlélődés istencsodáihoz a teremtményeken történő megtapasztaláshoz. Domonkosnak ez a természet szemlélete bizonyos értelemben rokon Szent Ferenc szemléletéhez, azonban némileg különbözik is attól, mert az imái a vándorlás közben különösen és minden eddigi formától eltérően a szentírás teljességét tartalmazták. A mai ember már nem úgy utazik, mint Szent Domonkos, az efféle természet szemlélet ma már inkább a kirándulások alkalmával, esetleg gyalogos zárandoklatok közben teljesezhet ki. Nem véletlen, hogy éppen napjainkban terjednek a fizikai erőfeszítést igénylő zárandok utak, melyek lehetőséget teremtenek az embernek elmélyült természet szemlélésre, akár az élete átértékelésére és talán az „új emberré” váláshoz is támpontokat adhatnak. Más, minőségi kapcsolat alakulhat ki a természet szemlélésén keresztül a Teremtővel is, melyre igen nagy szüksége van a mai embernek. A zárandoklatokon részt vevők elbeszéléséből tudjuk, hogy életcélok, életutak változnak meg, alakulnak át, mert az Isten szava el tud érni az emberhez és a lelki nyitottság jellemzi a zárandokok útját. Ez a kapcsolati mélység másképpen nem alakul ki az emberben. Túl nagy a világ zajszintje ahhoz, hogy meghaljuk és felfogjuk Isten szándékait. A kegyelemnek is szüksége van élettérre, melyben megnyilvánulhat az embernek.

Domonkos ezzel a szemlélettel azt közvetíti felénk, amit sokan teszünk is, a természet szépségében lássuk meg a végtelen teremtő Isten jóságát, emberszeretetét és így kerüljünk egységbe Vele és a természettel. Ez is gyakorlati ima, amikor az alkotásban szemléljük az alkotót és így értjük meg a teremtés nagyszerűségét, végtelen szeretet megnyilvánulását.

Szent Domonkos imamódjai módszertani eligazítást adnak számunkra is és iránymutatást kapunk a helyes szemlélődéshez, az Isten imádatához, melynek a mai ember számára is érvényes érthető lelki tartalma van. Ma már nem annyira a külső megnyilvánulások a fontosak, melyekkel Domonkos és társai oly világosan kifejezésre juttatták a lelki tartalmakat, de belső átélt ima, szemlélődés a lelki nyitottság a mai ember számára is értékes és követhető imaformákat, átélt élményeket generálhat bennünk.

Így tanítja nyolcszáz év elmúltával is korunk emberét Szent Domonkos. Az imádságban átélt élmények gyakran lehetnek katartikus hatásúak, melyek az ember lelki életének mély átéléssel megvalósított rendszerét alkothatják.

2010

Január 13. Sopronban találkozás David Kammler OP generális atyával

Január 16-án 9.30-órakor tartjuk a Rózsafüzér Királynéja volt domonkos templomban az Árpád-házi Szent Margit ünnepéhez kapcsolódó országos domonkos találkozónkat

Március 15. Találkozás Barna Máté OP atyával Sopronban.

Íme a meghívólevél:

Kedves Testvéreim és Nővéreim!

Azért fordulok hozzátok ezzel a levéllel, mert szeretnék hírül adni nektek egy olyan eseményt, amely a Domonkos Család életében egy új színfolt megjelenéséhez vezethet. A Rendfőnök apostoli szociusával, Prakash Lohale testvérrel beszélgetve tavaly tavasszal szóba került, hogy vannak tartományok, ahol léteznek világi papokból álló domonkos közösségek (a világi közösségekhez hasonló módon, de csak papok a tagjai). Én magam találkoztam többször is egy ilyen közösséggel Toulouse-ban, és már akkor felmerült bennem, hogy Magyarországon is lenne igény egy ilyen közösségre. Az említett beszélgetés folyamán elhatároztuk, hogy Prakash testvér idejön egy dán pappal, aki a párizsi papi domonkos közösség tagja, és bemutatnánk a domonkosságnak ezt a formáját. Erre a találkozóra 2010.március 15-én kerülne sor, egész napos program keretében. Arra szeretnék kérni benneteket, hogy küldjétek el nekem azoknak az egyházmegyes papoknak a nevét és címét, akiket ez a találkozó és egy esetleges közösség alapítás érdekelhet, hogy meg tudjam hívni őket a találkozóra. Szeretnék egy nagyobb reklámot is adni, pl. az Új Emberben megjelentetni, de magát a találkozót jelentkezés alapján szervezném.

A címlistám hiányos, lehet, hogy nem mindenki kapja meg ezt az üzenetet, akinek kellene, ezért kérek benne-teket, hogy kérésemet adjátok tovább a Domonkos Család azon tagjainak, akik tudnak az érdekelt papok felderítésében segíteni. Kérem, hogy még ebben a hónapban válaszoljatok! Minden közösségnek, nővérnek és testvérnek áldott új esztendőt kívánok testvéri szeretettel
fr. Barna Máté általános vikárius

(Csak egy példa erre a domonkos szentek és boldogok sorából: Montforti Grignon Szent Lajos Mária áldozópap, harmadrendi világi domonkos testvér volt, vagy a pécsi Kele Pál atya is világi domonkos testvér volt.)

Március 19-20-21. kiscsoportos nagybőjti lelkigyakorlat Sopronban Máté atyával

Máté atya levele a közösséghez:

Kedves Testvérek!

Leszkovszky Pál OP atya most ünnepli pappá szentelésének 50. évfordulóját. Több aranymisés ünneplésre is sor kerül, ezek közül én most szeretnék kiemelni egyet: július 14-én, vasárnap délelőtt 11 órakor Budapesten, a margitszigeti kápolnában gyűlünk össze hálát adni a kegyelemért.

Szeretettel hívlak benneteket: testvéretek fr. Máté

Május 22. Szombat Országos világi domonkos találkozó Budapesten a domonkos templomban

Június 27. Vasárnap Bejczy Tibor OP újmiséje a soproni domonkos templomban

Augusztus 23-26. A nyári lelkigyakorlat Mátraverebély-Szentkúton Szabó Sándor Bertalan OP atyával

Szeptember 10-12. Konferencia Vasváron, a domonkos nagy család többi tagjával Házigazda: Zágorhidi Czigány Balázs Az elsőrend, a harmadrendi nővérek, a világi domonkos testvérek és a meghívott előadók előadásai hangzottak el.

Október 2. Szombat David Kammler OP atya látogatása 15.00 szentmise a budapesti domonkos templomban

Október 4. Világi domonkos találkozó David Kammler OP atyával

December 15-18. Adventi lelkigyakorlat Sopronban a Budapesti közösség rendi asszisztensével, Máté atyával.

2011

Január: Megszerkesztettük, ésbeosztottuk a Magyarországon élő világi domonkos testvérek részére a rózsafüzér imádkozását. Minden héten más-más közösség 1-1 tagja imádkozta a tizedeket. Ezt a jubileumig mondtuk, egy éven keresztül minden nap.

Január 16. Vasárnap szentmise a Margitszigeten, Erdő Péter bíborossal együtt Máté atya is celebrálta a szentmisét, nagyon domonkos is ott volt.

Január 22. Országos világi domonkos találkozó Budapesten

Április 30. szombat Országos világi domonkos találkozó Budapesten

Augusztus 4-8. Országos nyári lelki gyakorlat Tiszaalpáron Barna Máté atyával

Szeptember 3. Országos világi domonkos találkozó - Bp. Budapesten

Október 01. Rózsafüzér imádkozók találkozója a budapesti domonkos templomban

Október 29. Országos világi domonkos találkozó - Bp.

December 8-11. Adventi lelki gyakorlat a kisközösségünknek Mátéval Sopronban

2013

Január 19. Országos világi domonkos találkozó Budapesten

Január 20. Szentmise a Margitszigeten, Máté atya is velünk volt, ő is misézett.

Május 11. Élő rózsafüzér zárándoklat, és egy időben országos világi domonkos találkozó Budapesten

Június 29. Leszkovszky Pál OP atya aranymiséje a budapesti domonkos templomban

július 14. Pál atya aranymiséje Debrecenben

Augusztus 1-4. Nyári lelki gyakorlatot Piliscsabán Bertalan atya tartotta

Augusztus 8. Bágya Ferenc testvérünk halála, gyászmiséje Budapesten, temetése Balatonalmádiban augusztus 15.-én.

Október 5. IV. országos Rózsafüzér találkozó a budapesti domonkos templomban

Október 19. Országos világi domonkos találkozó Hódmezővásárhelyen

2012

Január 15. Vasárnap szentmise a Margitszigeten

Május 12. Országos világi domonkos találkozó Budapesten

Július 27-29. Országos világi domonkos lelki gyakorlat Vasáron Szabó Sándor Bertalan OP atyával

Október 20. Országos világi domonkos találkozó Debrecenben

2014

Január 18. Országos világi domonkos találkozó - Bp.

Február 2. Országos világi domonkos találkozó Pécsen

Május 17. Országos világi domonkos találkozó - Bp.

Június 29. Tokodi László OP pappá szentelése - Bp.

Július 24-28. Nyári lelki gyakorlat Piliscsabán Bertalan atyával

Szeptember 28-október 8. Szent Domonkos zárándoklat Barna Máté OP atya vezetésével Toulouse- Lourdes- Caleruega- Bologna - Utunk a Rendalapítónk nyomában,

Szeptember 11. Országos világi domonkos találkozó - Bp

November 27-30. Budapesti közösség adventi

Január 17. Országos világi domonkos találkozó Budapesten. Barna Ferenc Máté OP atya ezen a napon bemutatta a hívő közösségnek a KÜLDETÉS c. kötetet a világi testvérek szerkesztésében a világi rend történetéről

Január 18. Szentmise a Margitszigeten

Február 1. A budapesti domonkos közösség bemutatkozott egyenként a hívő közösségnek a 10 órás szentmise keretén belül.

Március 12-15. Budapesti közösség nagybőjti lelkigyakorlata Sopronban Máté atyával

Május 9. Tokodi László OP atya pappá szentelése, a szentelést Székely János püspök atya végezte.

Július 30 - augusztus 2-ig Országos világi domonkos lelkigyakorlatPiliscsabán

Szeptember 26-án Lelki nap Bejczy Tibor OP atyával a Margit körúti Ferences Rendházban.

Október 17. Országos világi domonkos találkozó Budapesten Szabó Bertalan OP atya vezetésével

November 1. Vasárnap a 11-órás szentmisén a Jeruzsálemi Szent Sír lovagrend papjaival Boldog BartoloLongo világi harmadrendi testvérünk ereklénél a Hermina úti kápolnában

December 17-20. Adventi lelkigyakorlat Sopronban Máté atyával

Január 2. Lakásszentelő és utó-karácsonyt ünneplő találkozás a Murányi házaspárnál Máté atyával és a kis közösséggel

Január 16. Országos világi domonkos találkozó Budapesten Bertalan atyával

Február 18-21-ig Nagyböjti lelkigyakorlat Sopronban Máté atyával

Április 30. Országos világi domonkos találkozó Budapesten

Május 21. Lelki nap a ferencesekkel együtt Budapesten

Július 28-31-ig Országos nyári lelkigyakorlatPiliscsabán Bertalan atyával a 800 éves jubileum kapcsán Szent Domonkos élet útját követtük végig lélekben az előadásokon keresztül Caleruegától-Bolognáig

Augusztus 6. Egész napos Jubileumi Domonkos Fesztivál Makkosmárián a kegytemplomban és kertjében

Augusztus 20. Szentmise és körmenet a Budapesti Szent István Bazilika körül domonkosok részvételével

December 8-11. A Budapesti közösség adventi lelkigyakorlata Sopronban Máté atyával

Folytatjuk!

Lelkigyakorlat Máriapócson

□ KÓRÖSINÉ MERKL HILDA

Július 1-4-én a közösség döntése alapján ismét Máriapócson, a Nemzeti Kegyhelyen, a Görögkatolikus Egyház által épített és fenntartott lelkigyakorlatos házban rendeztük hagyományos nyári lelkigyakorlatunkat, melyen a domonkos világi közösségek 52 tagja vett részt. A Jelenések könyvében található Levelek a hét Egyháznak volt az öt előadás témája.

Jean Yves Brachet atya bevezetőjében elmondta, hogy a domonkos prédikáció ima és szemlélődés nélkül nem működik. Újból rá kell találnunk az életünkre az Evangélium olvasása által, melynek forrása egyedül Krisztus. Az Egyházon kívül nem élhetünk keresztényként. Az Egyház középpontjában pedig Krisztus áll. Nem az a kérdés, hogy kinek tartom én vagy az emberek Krisztust? A fő kérdés, hogy ki Jézus valójában? A kérdésre Isten maga válaszolt, azzal, hogy elküldte Fiát a megváltásunkra és az Ő misztikus teste az Egyház, amely látható és tapasztalható. Ő az Igazság és az igazság nem függ a véleményektől.

A hét levelet együtt kell olvasnunk, melyek egy-egy aspektust világítanak meg. Az Egyházaknak szóló üzenetek személyre szabottak, a címzett Egyházra vonatkoznak, de mindegyikük aktuális, örök érvényű. Ahogy haladunk a levelekben, egyre közelebb kerülünk az Egyház misztériumához. Az Egyház az a hely, ahol a Szentháromságban élhetünk Krisztus testében. A világban Isten szól hozzánk, hozzám, meghallom-e? Ahogy Szent Péter 2. levelében olvashatjuk: az örökkévalóságba vezető út maga Krisztus és az Ő Egyháza.

A Jelenések könyve a remény könyve. A teremtett ember földi célja az örökélet, mely cél minden egyes ember számára azonos és csak Isten kegyelmével érhető el. Krisztus nélkül nem juthatunk az Atyához, csakis Őáltala! Minden nap a Laudes elimádkozásával kezdődött és a kompletóriummal vagy szentségimádással zárult. A négy nap mindegyikének középpontja a szentmise volt, melyet az utolsó napon a kegytemplomban, a Máriapócsi Szűzanya oltáránál ünnepeltük.

A szerdai szentmisében, melyen Andrzej atya concelebrált, megható liturgiával tett örökfogadalmat a Kiss házaspár: Jenő és Rozália a Soproni közösség tagjai. A közös élmény mindnyájunkat megerősített hivatásunkban.

Az előadásokat a gondolatok megosztása követte. Hat, minden megbeszélésre újra alakult csoportban osztottuk meg gondolatainkat, élményeinket kérdéseinek egymással. A megosztások őszinte, a kölcsönös bizalomra épülő, nyitott légköre valódi közösségi ünnepek voltak. A közösségvezetők elfogadták a kijevei domonkosok kérését, hogy az ungvári világi domonkos közösség a magyarországi vikáriátushoz tartozhasson. Örömmel köszöntöttük képviselőjüket. A gyakorlatban a debreceni közösséghez kapcsolódnak és asszisztensük Tokodi László OP atya lesz.

A közösségvezetők beszámoltak közösségeik életéről. A rövid szabad időkből és az étkezések alatt vidám beszélgetések zajlottak. Öröm volt találkozni egymással.

Hálát adtunk Jean Yves atyának a tanításért, a prédikációkért, jelenlétéért. Nagyon hasznos volt kérése, esetenként figyelmeztetése a szilencium megtartása érdekében. Hasznunkra vált.

Andrzej atya anyagi támogatásával és több testvérünk önkéntes adományaival minden kérést teljesíteni tudtunk.

Hálás köszönet a vikáriátusnak és a testvéreknek!

A lelkigyakorlat napirendje bepillantást enged az eseményekbe.

Július 1. HÉTFŐ

- Érkezés
- 13.00 Ebéd
- 15.00 Előadás I.
- 16.00 Elmélkedés, kiscsoportos megbeszélés
csoport vezetői: Hídvégi Péter, Patocskai Kati,
Szabó Mihály, Nagy László, K. Merkl Hilda
- 17.00 Szentmise
- 18.00 Vacsora
- 20.00 Szentségimádás

Július 2. KEDD

- 7.30 Laudes
- 8.00 Reggeli
- 9.00 Előadás II.
- 10.00 Elmélkedés, kiscsoportos megbeszélés
- 12.30 Ebéd
- Elmélkedés, kiscsoportos megbeszélés
- 17.00 Szentliturgia a kegytemplomban vagy szentmise
- 18.00 Vacsora
- 20.00 Szentségimádás

Július 3. SZERDA

- 7.30 Laudes
- 8.00 Reggeli
- 9.00 Előadás IV.
- 11.00 Elmélkedés -kiscsoportos megbeszélés
- 12.30 Ebéd
- 14.30 Rózsafüzér ima a Béke Királynőjéhez
- 16.00 Előadás V.
- 17.00 Szentmise- örökfogadalom
(Kiss Rozália és Jenő- Sopron)
- 18.00 Vacsora
- 20.00 A közösségek beszámolója:

Július 4. CSÜTÖRTÖK

- 7.30 Laudes
- 8.00 Reggeli
- 9.00 Fórum-Összegzés – Záró beszélgetés
- 10.30 Szentmise
- 12.00 Ebéd
- Hazautazás

A 2025. évi lelkigyakorlatunk helyszínéről még nem született végleges döntés, de Máriapócsra, a megfelelő helyszín, a kegytemplom közelsége, a kedvező árak és a szíves fogadtatás miatt örömmel térünk vissza.

Zibrányi Borbála

1946. december 22. – 2024. június 30.

□ MURÁNYI NIKOLETT

Bori a beöltöztetésen készült
fotón balról az ötödik

Polgári családban született 1946-ban. Orvosi egyetemre szeretett volna menni, de származása miatt nem nyert felvételt. Utána egészségügyi laboratóriumi asszisztensnek tanult és ebben dolgozott sokáig. Később egy idősgondozó hálózatot vezetett.

A Tanítvány folyóirat egyik törzs munkatársa volt. 60 évesen diplomát szerzett teológiából. Szorgalma és tanulási késége folyamatosan rendelkezésére állt és használta is mások javára egész életében. Igazán türelmesen viselt hosszú betegségben halt meg otthonában, egyik fia jelenlétében. Három fiának mindig azt mondta „Szeresétek egymást!”, ezért a sírkoszorú szalagra a fiai ezt írták. A Domonkos Rend nevében mi is készítettünk egy koszorút, aminek feliratában a feltámadásba vetett reményünket említjük.

A pesti Domonkos templomban működő atyákhoz kapcsolódóan 1992 őszén alakult meg a világi domonkos közösségünk, aminek hét alapító tagja között volt Zibrányi Bori. Rendi védőszentje Kis Szent Teréz volt. 1993. április 8-án, nagycsütörtökön ünnepélyes szertartás keretében maga Timothy Radcliffe rendfőnök öltöztetett be minket.

Rendszeresen kéthetente találkozott a közösség, hogy együtt tanulmányozza a katolikus tanítást és imádkozzon. Vasárnaponként együtt jártunk szentmisére. Többen, köztük Bori is a kezdeti években készült fel a bérmlásra, és a Kolosi téri Szentlélek templomban bérmlták meg. 1998 tavaszán tett örökfogadalmat. Mindig szívesen foglalkozott a Szentírás tanulmányozásával. Szelíd és hűséges volt.

És egy nagyon személyes emlék, amit Bori még a kezdetekben említett, amikor azon gondolkodott, hogy vajon csatlakozzon-e az alakuló közösséghez. Álmában látott egy csoport embert, akik szorosan közel álltak egymáshoz, és úgy tűnt, körülállnak valakit, de nem látszott, hogy kit. Ahogy Bori közelebb ment, szétnyílt az embergyűrű, és meglátta, hogy Jézus áll a középpontban. Ez megerősítette hivatásában és csatlakozott a közösséghez.

Minden közösségi találkozáson alkalmával közös szentmisén veszünk részt, amiknek a szándékát előre megterveztük: élő és elhunyt domonkosokért, valamint új hivatásokért.

Párkányiné Edit

Az Úr 2024. szeptember 20-án magához szólította Párkányiné Edit testvérünket, a székesfehérvári közösség tagját.

Edit nővérünk hosszú szenvedés után távozott az örök hazába, ahová mindannyian készülünk. **Temetése 2024. október 12-én lesz Székesfehérváron az Új Köztemetőben (Béla út 1.). A szertartás 10 órakor kezdődik. Szentmise nem lesz ezen a napon.**

Edit évtizedeken át fontos, elkötelezett, aktív tagja volt nagy közösségünknek, és férjével Ferencsel vezetője is a székesfehérvári közösségeknek. Hiányát mindannyian érezzük.

Fogadja őt irgalmába a Mindenható Isten és részesítse az örökké tartó világosságban! Nyugodjék békében! Foglaljuk őt, egész családját és közösségét imáinkba.

Találkozó Pécsett

□ HIDVÉGI PÉTER

Szeptember 14-én a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén tartotta a Világi Domonkos Közösség az őszi országos találkozóját. A Pécsi Székesegyház Corpus Christi Kápolnájában 10 órakor kezdődött a Szentmise, melyet Jean-Yves Brachet atya mutatott be.

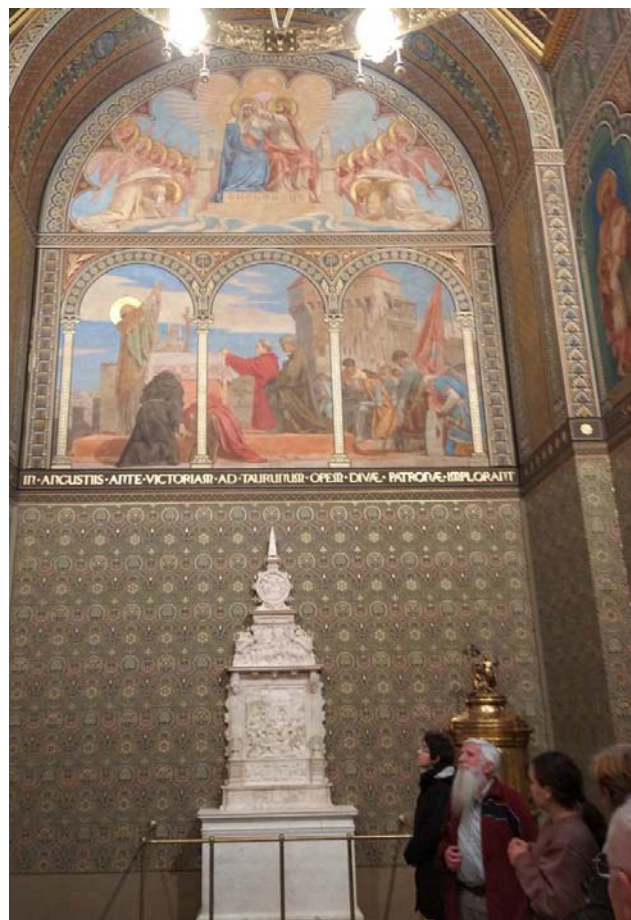
Ezt követően előadást tartott Szent Domonkosról, különös tekintettel az imaéletéről és az imádság szerepéről a domonkos rendünk mindennapjaiban. Az előadás után a találkozó a Dóm téren lévő Kocsis László-teremben folytatódott szerény agapéval és kötetlen beszélgetéssel. Kocsis László kanonok költő volt (1897-1973) Életére nagyrészt rányomta bélyegét a diktatúra vallásüldözése, művei nagyrészt nem, vagy csak később jelenhettek meg. Születésének századik évfordulóján nevezték el róla azt a közösségi termet, melyben a pécsi székesegyház különböző rendezvényeit, közösségi találkozóit tartotta és tartja jelenleg is.

A találkozón Kőrösiné Merkl Hilda világi elnök ismertette a további tervekét és a nyári lelkigyakorlat lehetséges helyszíneit, melyről a közösség véleménye alapján születet meg a döntés. A program végül a Pécsi Székesegyház bemutatásával idegenvezetéssel zárult. A műemlék együttes megtekintése a művészeti értékek megismerése maradandó élményt adott a közösségnek. A Szentmise helyszínéül szolgáló Corpus Christi kápolna története is a török időkig követhető és arról híres, hogy a márvány oltára a török hódoltság

után egy szemétdombról került elő szinte sértetlen állapotban. A Pécsi Székesegyház többszöri átépítés után nyerte el jelenlegi formáját. Kissé kevert stílusa ellenére művészi értékei és a Pécsi Egyházmegyében betöltött szerepe lelki értelemben, mind Pécs városának, mind az Egyházmegyénknek központjává teszi.

Első alkalommal tartottunk világi domonkos találkozót Pécsen, a közösség aktív részvételével. Köszönet illeti a lelkes helyi és országos szervezőket, Jean Yves atyát, a pécsi közösség asszisztensét és minden testvért, aki munkájával vagy aktív részvételével hozzájárult a valódi közösségi élmény megvalósulásához.

Fogadalmat tesztek

Csáki Attila ideiglenes fogadalmat tett rendünkben

Szeptember 14-én, szombaton, a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, Csáki Attila testvér két rendtársával együtt letette első szerzetesi fogadalmát a Prédikátor Testvérek Rendjében a német tartományfőnök, Peter Kreutzwald OP kezébe Andrzej Kostecki OP magyar vikárius jelenlétében. Mintegy 150 ember előtt mondott egyértelmű „igen”-jével időlegesen elkötelezte magát a Prédikátorok Rendje mellett, amellyel az elmúlt tizenhárom hónap novíciusképzése alatt intenzíven megismerkedett.

Magyarországról is számos rokon, barát, domonkos atya és nővér utazott el a vechtai (Alsó-Szászország) kolostorába, hogy részt vegyen az ideiglenes fogadalmak ünnepén. A tartományfőnök így foglalta össze az új fogadalmas testvérek motivációját: *„Megígéritek, hogy Jézus szavait veszitek mércének, és életeteket az ő életéhez igazítjátok. Megígéritek, hogy életetekkel és szavaitokkal hirdetni fogjátok az evangéliumot az emberek üdvösségére, mert ez a Prédikátorok Rendjének értelme és karizmája.”* A tartományfőnök kiemelte, hogy a mai világ nehézségei közepette, amikor az emberek gyakran küzdenek az Istenbe vetett hittel, a domonkosok feladata az, hogy hiteles tanúi legyenek Isten szeretetének.

Az ünnepségen mintegy 150 vendég vett részt, köztük számos rokon, barát, valamint domonkos testvér és nővér Magyarországról is, akik Vechtába utaztak, hogy részt vegyenek a fogadalomtételen.

Attila testvér Kecskemétről származik, belépése előtt Budapesten matematikát, Esztergomban teológiát tanult. 2023. augusztus 6-án, az Úr színeváltozásának ünnepén, Sopronban öltöztette be Andrzej Kostecki OP tartományi vikárius. A fogadalomtétel után Attila testvér két rendtársával, Josef és Xaver testvérrel a bécsi rendházba költözik, ahol az apostoli munka és a rendi feladatok mellett doktori tanulmányokat is folytat.

A domonkosok örömmel üdvözlik új rendtársaikat, és Isten gazdag áldását kívánják nekik a jövőbeli hivatásukhoz közösségeikben! Imádkozzunk Attila testvérért és további domonkos hivatásokért. A domonkosok több mint 800 éve vannak jelen Magyarországon, jelenleg Sopronban és Debrecenben működnek közösségekben, ahonnan intenzív kapcsolatokat ápolnak a Domonkos Család másik két ágával, a domonkos nővérekkel és a világi testvérek közösségeivel.

Látogatás Limai Szent Rózánál

□ KÖRÖSILEVENTE

Peru fővárosában, Limában a Bazilikában található az amerikai földrész első szentjének, Limai Szent Róának (1586-1617) az oltára, aki világi domonkos volt. 1671-ben avatta szentté X. Kelemen pápa.

Ma Dél -Amerika és Lima városának patrónusaként tiszteljük.

